

Η εφετινή επέτειος του ΟΧΙ σημαδεύτηκε από εκδηλώσεις αποδοκμασίας της κυβέρνησης και του προέδρου της χώρας, αποδοκμασίες που σχολιάστηκαν κατά ποικίλους τρόπους. Ως συνήθως η κριτική των αποδοκμασιών είχε έντονο το χρώμα της κομματικής ή της πολιτικής προτίμησης των σχολιαστών με συνέπεια να χαθεί για μία ακόμη φορά η ουσία από την όποια ανάλυση. Θα επιχειρήσουμε προσέγγιση προς τα συμβάντα από διαφορετική από τη συνήθη οπτική γωνία.

Ξεκινούμε από τις αποδοκμασίες κατά του προέδρου της δημοκρατίας. Μερίδα σχολιαστών θεώρησε αυτές ως προσβολή κατά θεσμού και μάλιστα του υψίστου, αυτού δηλαδή της δημοκρατίας. Βέβαια θεωρείται από πολλούς η «δημοκρατία» μας ως ο υψίστος θεσμός, επειδή λησμονήσαμε τον Θεό και από θεσμούς δεν κατέχουμε. Εν πρώτοις είναι απαράδεκτο να ταυτίζεται ένα πρόσωπο που ασκεί εξουσία με τον θεσμό που στην ουσία μέσω αυτού καλείται να υπηρετήσει τον λαό. Ασκώ υπουργήμα, πρωθυπουργήμα, προεδρία σημαίνει υπηρετώ τον λαό. Ουδένα πρόσωπο είναι υπεράνω κριτικής. Η Εκκλησία έχει καθιερώσει το δικαίωμα του λαού να φωνάζει «άξιος» ή «ανάξιος» κατά τη χειροτονία επισκόπου. Βέβαια δεν είναι ασυνήθης η έκκληση προς τον Καίσαρα εκ μέρους της Ιεραρχίας, προκειμένου, με την παρουσία ισχυρής αστυνομικής δύναμης, να φιμωθούν οι φωνές διαμαρτυρίας, τις οποίες αυτή αναμένει σε περίπτωση σκανδαλώδους και προκλητικής εκλογής. Η αποδοκμασία είναι δομικό στοιχείο της δημοκρατίας.

Υποστηρίχτηκε ακόμη ότι η αποδοκμασία κατά την ευφρόσυνη ημέρα εορτασμού του τελευταίου για την Ελλάδα έπους συνιστά αμαύρωση της μνήμης των ηρώων που τιμούνται. Η άποψη ξεχειλίζει από υποκρισία. Τους νεκρούς έχουμε πάψει να τιμούμε από καιρό! Οι μαθητές μας σέρνονται στις παρελάσεις. Τα αγόρια αντιδρούν στην αγγαρεία με επίδειξη μαγκιάς και τα κορίτσια με επίδειξη προκλητικής μόδας έχοντας τις «ευλογίες» γονέων και εκπαιδευτικών. Κάποιοι, ίσως μεταξύ αυτών που προέβησαν στις αποδοκμασίες, έχουν στοχοποιήσει από καιρό τις παρελάσεις ως κατάλοιπο δικτατορικών εξουσιών. Τέλος οι πολιτικοί με την «ξύλινη» γλώσσα τους ευτελίζουν τους ήρωες όταν με αρκετή δόση φλυαρίας τονίζουν τη λαμπρότητα της παρέλασης των φερέλπιδων εφήβων μας, το αξιόμαχο των ενόπλων μας δυνάμεων και την εθνική μας ομοψυχία. Δεν υπάρχει χειρότερος

πολιτικός λόγος από αυτόν κατά τις επετείους.

Τονίστηκε από μερίδα δημοσιογράφων ότι την αναταραχή προκάλεσαν, μεταξύ άλλων, οπαδοί ολοκληρωτικών ιδεολογιών, οι οποίοι σε περιόδους κοινωνικών κρίσεων ιδιαιτέρως επωφελούνται. Η ανάλυση είναι ορθή, απουσιάζει η αναζήτηση των αιτίων της κρίσης. Τόνισαν αυτοί ακόμη, ευτυχώς σε χαμηλότερο από κάθε άλλη φορά τόνο, ότι στη δημοκρατία δεν υπάρχουν αδιέξοδα. Στη δημοκρατία ίσως όχι, στη «δημοκρατία» μας όμως της εθνικής υποτέλειας, της εκποίησης του εθνικού πλούτου (οι όροι έθνος, εθνικός, πατρίδα, πατριώτης αρχίζουν δειλά δειλά να επαναχρησιμοποιούνται) και της ανατίναξης της εθνικής συνοχής με την κραυγαλέα κοινωνική αδικία μόνο αδιέξοδα υπάρχουν!

Κάποιοι έσπευσαν να παρατηρήσουν ότι η επίθεση κατά του προέδρου της δημοκρατίας της χώρας ήταν παντελώς άδικη, καθώς, όπως και ο ίδιος διαμαρτυρόμενος είπε, πολέμησε έφηβος ακόμη τον κατακτητή. Τιμούμε βέβαια τον πρόεδρο για τη στάση του κατά την κατοχή, πλην όμως δεν λησμονούμε το των προγόνων μας «συμφώνως προς το τελευταίον εκβάν έκαστον των πριν υπαρξάντων κρίνεται». Ο πρόεδρος της χώρας γενόμενος δεκτός από την τότε πρόεδρο της Βουλής μετά την πρώτη του εκλογή άκουσε τα ακόλουθα άκρως θλιβερά λόγια: «Τα εθνικά σύνορα και ένα μέρος της εθνικής κυριαρχίας θα περιοριστούν χάριν της ειρήνης, της ευημερίας και της ασφάλειας στη διευρυμένη Ευρώπη. Τα δικαιώματα του ανθρώπου και του πολίτη θα υποστούν μεταβολές, καθώς θα μπορούν να προστατεύονται, αλλά ίσως και να παραβιάζονται από αρχές και εξουσίες πέραν των καθιερωμένων και, πάντως, η δημοκρατία θα συναντήσει προκλήσεις και θα δοκιμαστεί από ενδεχόμενες νέες μορφές διακυβέρνησης». Τότε ουδόλως αντέδρασαν τόσο αυτός όσο και σύσσωμος ο πολιτικός, συνδικαλιστικός και διανόησης κόσμος! Αν η πρόεδρος της Βουλής τόνιζε ευθέως ότι πρέπει να αποδεχθούμε μείωση μισθών και συντάξεων θα γινόταν «χαμός» κυρίως από αυτούς που σήμερα διαμαρτύρονται. Γιατί, πρέπει να τονίσουμε, ότι σερνόμενοι από ιδεολογίες που θεοποιούν τον οικονομικό παράγοντα έχουμε ξεπουλήσει λίγο ή πολύ όλοι μας την πατρίδα και την εθνική αξιοπρέπεια και έχουμε μετατραπεί σε καταναλωτικά όντα, τα οποία ενοχλούνται μόνο όταν οι κρατούντες λαμβάνουν μέτρα που μειώνουν την αγοραστική μας δύναμη.

Η πλατειά κάλυψη των επεισοδίων δεν επέτρεψε να στρέψουμε την προσοχή μας στην εκδήλωση διαμαρτυρίας των μαθητών Γυμνασίων και Λυκείων. Αυτοί στο σύνολό τους σε όλη τη χώρα αποδοκίμασαν τους επισήμους, τους πολιτικούς κατά βάση, αρνούμενοι να στρέψουν το κεφάλι τους τιμητικά προς το μέρος τους ή, ακόμη πιο σκληρό, στρέφοντάς το προς την άλλη κατεύθυνση. Ίσως από κάποιους να ήταν εκδήλωση μαγκιάς με διαφορετικό τρόπο. Ίσως κάποιοι να «δασκαλεύτηκαν» από γονείς ή εκπαιδευτικούς. Χωρίς αμφιβολία κάποιοι αντέδρασαν ζώντας καθημερινά το δράμα της οικογενειακής τους ανέχειας. Δεν ισχυριζόμαστε ότι οι νέοι μας με τον τρόπο αυτόν τίμησαν τους νεκρούς, τους οποίους από δεκαετίες, εξ αιτίας της συμφοριασμένης εκπαίδευσης αγνοούν! Τονίζουμε ιδιαίτερα ότι κάποιοι μαθητές παρέλασαν για να διαμαρτυρηθούν επειδή το αρμόδιο υπουργείο με εγκύκλιό του ζήτησε να μην χαθούν ώρες για την ετοιμασία προς παρέλαση λόγω των απωλειών διδακτικών ωρών με τις καταλήψεις που κατέστησαν πλέον θεσμός. Όποιο και αν ήταν το κίνητρο της διαμαρτυρίας, η διαμαρτυρία αυτή καθ' εαυτή αποτελεί την πλέον αναμφισβήτητη δημοσκόπηση των αισθημάτων από τα οποία διακατέχεται η νέα γενιά εξ αιτίας των αδιεξόδων και μόνο αδιεξόδων που έχουμε ορθώσει γύρω της. Είναι αναμφισβήτητο ότι ενήργησαν, ώστε να αποδοκιμάσουν τους κυρίως υπευθύνους για το κατάντημα της Παιδείας μας και της Πατρίδας μας! Ασφαλώς το μήνυμα δεν φάνηκε να έχει αποδέκτη. Τουλάχιστον όμως απαλλαγήκαμε εφέτος από την «ξύλινη» γλώσσα των δηλώσεων με στόχο δήθεν την εθνική ανάταση. Το ότι καταρρέουμε, άραγε θα το αντιληφθούμε;

«ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ», 31-10-2011

<http://tomtb.com/modules/smartsection/item.php?itemid=2276>

